

Societat

Temperatures de ple agost però a primers de maig

El termòmetre semblarà un tobogan aquesta setmana, amb més calor i un descens brusc

#CATALUNYADIGNITAT

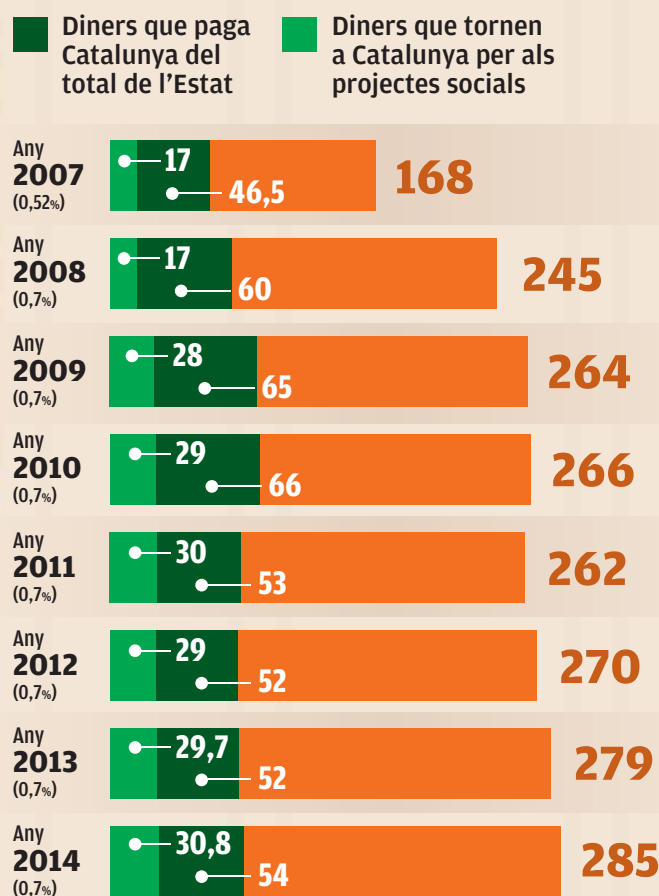

Recaptació mitjançant la casella del 0,7% per a fins socials

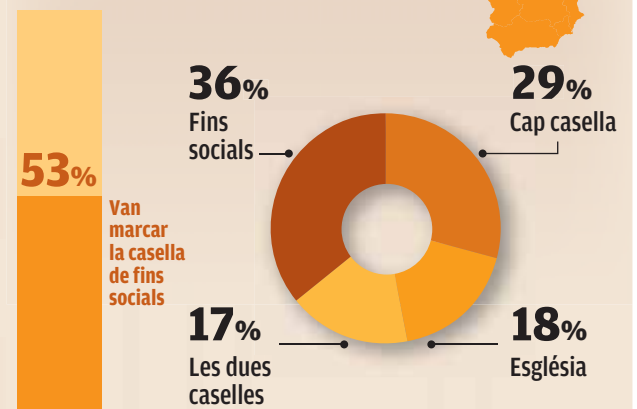
FONT: TAULA D'ENTITATS DEL TERCER SECTOR SOCIAL DE CATALUNYA I DEPARTAMENT DE BENESTAR SOCIAL I FAMÍLIA

A l'Estat espanyol

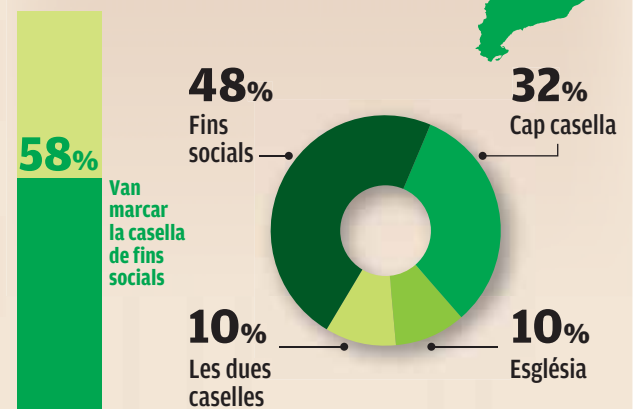
En milions d'euros

Caselles que marquen els ciutadans de l'Estat

Caselles que marquen els ciutadans de Catalunya

Dret a decidir sobre el 0,7%

SOLIDARIS Entitats socials i govern reclamen més que mai als contribuents que marquin la casella per a programes amb fins socials **RETORN** Catalunya vol una millor distribució, perquè l'any passat va recuperar sols 30,8 milions dels 54,4 que hi va aportar

Sònia Pau
BARCELONA

Un de cada tres contribuents catalans (32%) no va marcar la casella "altres fins d'interès social" a l'hora de fer la declaració de la renda en l'última campanya i això vol dir que no va exercir el seu dret a decidir que el 0,7% dels seus impostos s'invertís en programes socials. Per intentar, un cop més, informar sobre aquesta possibilitat, el Departament de Benestar

Social i Família i la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social van fer una crida a la solidaritat dels contribuents recordant que marcar la creueta no té cap cost i sí un valor enorme per a moltes entitats socials que treballen per la igualtat i la inclusió social, com la Fundació Adsis de Barcelona, que ahir va acollir la presentació de la campanya.

"La crisi ens obliga a ser solidaris", va subratllar la presidenta de la Taula, Àngels Guiteras, que va

insistir que, tot i que es parli de recuperació econòmica, "la gent que més pateix no nota encara cap millora". En la mateixa línia, la consellera de Benestar Social, Neus Munté, va recordar "la bona feina que fan les entitats donant suport a joves en situació de risc, persones amb discapacitat o amb addiccions i gent gran".

L'any passat, l'Estat va distribuir 220 milions d'euros a 1.236 programes socials de 469 entitats de tot l'Estat, que es

Les frases

"Marcar la casella de fins d'interès social és un gest molt important per tot el que hi ha al darrere"

Neus Munté
CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL I FAMÍLIA

"Catalunya recapta amb el 0,7% de l'IRPF més que ningú i no ens retornen el que ens tocaria"

Àngels Guiteras
PRESIDENTA TAULA ENTITATS TERCER SECTOR SOCIAL

calcula que van arribar a uns 6 milions de persones. Es tracta sobretot de programes d'atenció socio sanitària, necessitats educatives, d'inserció la-

boral i de prevenció de la delinqüència.

Un any més, però, Munté i Guiteras van denunciar que Catalunya aporta més al 0,7% del que li aca-

ben retornant en forma d'inversió a les entitats catalanes. S'estima que mentre que hi va aportar 54,4 milions d'euros, les subvencions per a programes socials van ser només de 30,8 milions. La història de greuge financer es continua repetint.

"Insistim a reclamar un sistema de retorn que sigui just i coherent amb la solidaritat dels catalans", va plantejar Munté, que també va recordar que hi ha dotze sentències del Tribunal Suprem i del Tri-

L'APUNT

Efectes del dèficit

Carles Sabaté

Els contribuents catalans aporten 54 milions per a despeses socials en la declaració de la renda i les entitats catalanes en reben, en realitat, una trentena. El desequilibri és evident i no fa altra cosa que traslladar el dèficit fiscal al vessant social. Catalunya pot compensar el dèficit amb més esforç de les administracions o solidaritat dels seus ciutadans. Però si el desequilibri es

converteix en etern acaba deteriorant els serveis i augmentant les necessitats de les persones. Per això Catalunya té menys eficiència educativa, tal com va alertar ahir una comparativa autonòmica. Tal com exposava un informe del BBVA, les comunitats mal finançades, com per exemple Catalunya, són les que acaben retallant més serveis en salut pública i formació educativa.

Joves amb l'educador en un taller de formació, ahir al matí a la Fundació Adsis, al Carmel ■ ANDREU PUIG

per a ONG

bunal Constitucional que dictaminen que la gestió i la distribució de les subvencions a partir del 0,7% de l'IRPF corresponen a les comunitats autònomes i no pas a l'Estat. "En altres situacions, en canvi, –va insistir la consellera de Benestar– es dona molta importància a les sentències." Com ja ha fet els últims anys, la Generalitat ha impugnat la convocatòria de subvencions i ha reclamat que la seva gestió sigui territorialitzada.

La realitat, però, és que l'Estat va a la seva, van constatar Munté i Guiteras, i no van amagar una certa "preocupació" per la sospita que la situació pot

empitjorar. "Treballem perquè aquests aires centralitzadors no perjudiquin encara més les entitats socials catalanes", va indicar la presidenta de la Taula d'Entitats del Tercer Sector. L'Estat llança de tant en tant l'amenaça que limitarà els ajuts socials de l'IRPF a les entitats que tinguin àmbit d'actuació estatal i això comportaria que un centenar de catalanes en quedarien fora.

Mentrestant, Catalunya consolida el seu tarannà solidari també, en aquest cas, amb els impostos: el 48% de contribuents marquen la X de fins socials, mentre que a tot l'Estat ho fan només el 36%. ■

Adsis activa els joves per al futur

Activa les teves competències és un dels programes del centre obert de la Fundació Adsis al Carmel, a Barcelona, amb el qual desenes d'adolescents i joves en risc d'exclusió reben una formació bàsica en diversos aspectes perquè puguin veure cap on poden dirigir el seu futur professional. Aquest és un dels programes que pot tirar endavant gràcies a les subvencions amb els fons del 0,7% de l'IRPF. "Més d'un cop ha estat en perill per falta de finançament, però la urgència dels joves ens ha fet continuar", va explicar ahir la directora de Fundació Adsis Barcelona, Mercedes Yubero.

I és precisament ara, en temps de crisi, quan programes com aquest de formació per a joves tenen més sentit. Els nois i noies experimenten

amb una formació bàsica de cuina, electricitat, comerç i informàtica per explorar cap on poden dirigir el seu futur. El procés s'adapta a les necessitats del beneficiari i es fa un acompanyament personalitzat al màxim. Yubero va explicar que l'entitat va néixer a finals dels seixanta per a la promoció de les persones en un entorn més just i solidari i continua per aquest camí. Va insistir, a més, que sense els fons del 0,7% per a finalitats socials no se'n sortirien.

"És la nostra responsabilitat, perquè és a les nostres mans marcar la creu –va manifestar la directora d'Adsis Barcelona per convidar els contribuents a ser solidaris–. Comencem decidint això i podrem decidir coses més grans." El 2014 l'entitat va atendre 40.000 persones.

OPINIÓ

Helena Ris

Dir. gral. Unió Catalana d'Hospitals

Una nova llei catalana en dependència

La llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència (2006) d'Espanya i la llei de serveis socials (2007) de Catalunya pretenien assolir un veritable sistema de protecció a les persones, amb la perspectiva de consolidar-se com la quarta pota de l'estat del benestar. Però les expectatives no s'han ajustat a la realitat i el principal enemic d'aquest model ha estat la manca d'un finançament adequat. La Generalitat suporta el 80% del finançament de la llei de la dependència i l'Estat hi aporta un 20%, mentre que la norma estableix que s'hauria de pagar a parts iguals.

La Unió, recollint la voluntat del sector, demana que no s'ajorni més el desenvolupament d'aquest sistema de protecció. Sobretot quan la duresa de la situació econòmica i el retard en els pagaments de l'acció concertada dels últims anys per part de l'administració han deixat, en alguna ocasió, el sistema al descobert. Aquestes lleis que pretenien respondre a una necessitat social han resultat ineficaçes i decebedores, i per aquest motiu creiem que cal repensar el model i la mateixa llei. Fins ara, la situació econòmica i el desenvolupament parcial de les normatives han provocat que molts ciutadans que han requerit assistència hagin optat majoritàriament per prestacions econòmiques

La llei de la dependència no ha estat prou ben desenvolupada

individuals en lloc d'apostar per un model de serveis acreditat i de qualitat. A més, la manca del desenvolupament d'un model de serveis ha provocat una regressió del concepte del cuidador. Espanya té els percentatges més alts de

cura informal de l'OCDE per a persones grans o amb discapacitat. I també hi ha un índex molt alt en salut mental. La llei preveia que aquesta figura es professionalitzés incrementant el nivell d'ocupació. No ha estat així.

La llei naixia benintencionada però el desenvolupament no ha estat el desitjat ni per usuaris, famílies, professionals ni sector, ni per la mateixa administració. Tot i reconèixer els esforços fets per la Generalitat, la manca de finançament de les arques públiques i de planificació ha posat en risc la viabilitat de molts centres i del mateix model. En aquest sentit, també cal una revisió de la relació amb els proveïdors i el marc de col·laboració, que defineixi un model clar i estable orientat a resultats i a satisfacció que repercutirà en més actuacions del sector privat i en un servei de més qualitat per a la ciutadania.

Els esforços, fets per la Generalitat i que celebrem, s'orienten a avançar en l'abordatge integral de l'usuari a través del Pla Interdepartamental d'Atenció Social i Sanitària. Caldrà fer-ne una avaluació més endavant.

Podem excel·lir en l'atenció i la qualitat de vida de les persones però, per això, cal revisar els actuals conceptes sobre acreditació i sobre la cartera dels serveis socials que posen més l'accent en el compliment legal d'accessibilitat, requisits arquitectònics i ràtios de personal, que en el procés de prestació de serveis, el respecte a la dignitat i els drets, la qualitat de vida i satisfacció de les persones, així com en els resultats obtinguts. Cal una nova llei catalana d'atenció a la dependència.